

Красотата и творческата мощ на българския език

\Есе\

Нашето родно слово – българското , е с хилядолетна история. То е доказателство , че ” и ний сме дали нещо на света ” . Във времената на робството езикът ни съхранява националното самосъзнание на българите , затова той е национална ценност . Нашият език е не само основна предпоставка да съхраним своята българска същност. Той е красноречиво доказателство за въздействащата сила на словото , което осмисля човешкия живот в духовен план. Езикът ни е благозвучен и изразителен , той притежава огромна творческа мощ. Като бисери се ронят думите на народния певец , достигат и до най- пустото сърце. Словата на Паисий от неговата ” История ” запалват искрата на родолюбието. Призивното слово на Чинтулов разбужда народа от робския сън. Езикът ни „милва” , „бичува” , „осъжда” , „прославя” . Той е „огън и меч” , той е майчина милувка , която приласкава.

Творчеството на българските поети доказва силата на нашето слово. През Възраждането поезията е средство за революционна пропаганда. А творчеството на най-първия сред първите в българската литература- Иван Вазов , разкрива в максимална степен изразителността на езика ни . Вазов е страстен защитник на нашия език, пред тази светиня народният поет се прекланя . Той защитава от обвиненията нашето слово и доказва, че то е извор на вдъхновение, изразител на душевността на народа ни. Творбата „ Българския език” е най- страстната защита на нашия благозвучен език. А обетът на творца е най- съкровено обещание на Вазов пред родното слово. Нека по вазовски се поклоним пред нашия „език свещен ” , , нека го съхраним чист, неподправен , жив , за да пребъде българското!

Мариета Биджева – 7в клас